

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 3Tos/52/2025
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5825010061
Dátum vydania rozhodnutia: 24. 07. 2025
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Monika Liptáková
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2025:5825010061.1

Uznesenie

7 3Tos/52/2025

Krajský súd v Žiline, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Moniky Liptákovvej a sudcov JUDr. Vladimíra Sučika a JUDr. Eriky Bebčákovej, na neverejnom zasadnutí konanom 24. júla 2025 prejednal sťažnosť podanú odsúdeným A. B., nar. X.XX.XXXX, proti uzneseniu Okresného súdu Námestovo, č. k. 6Nt/3/2025-43 z 20.5.2025 a takto

rozhodol:

7 3Tos/52/2025

Podľa § 193 ods. 1 písm. c) Tr. por. sťažnosť odsúdeného A. B. zamietá, pretože nie je dôvodná.

odôvodnenie:

5 3Tos/52/2025

Okresný súd Námestovo uznesením, č. k. 6Nt/3/2025-43 z 20.5.2025 podľa § 399 ods. 2 Tr. por. návrh odsúdeného A. B. na povolenie obnovy konania vo veci vedenej Okresným súdom Dolný Kubín pod sp. zn. 2T/25/2018 zamietol.

Zo zápisnice o verejnom zasadnutí z 20.5.2025 vyplýva, že po vyhlásení uznesenia, jeho odôvodnení a poučení o opravnom prostriedku odsúdený zahlásil sťažnosť voči uzneseniu a prokurátor sa vzdal práva podať sťažnosť.

Dňa 2.6.2025 okresnému súdu bolo doručené odôvodnenie sťažnosti odsúdeného A. B. prostredníctvom obhajkyne, ktorý uviedol nasledovné sťažnostné argumenty:

„Dňa 30.01.2025 som podal na Okresný súd Námestovo vo veci vedenej pod sp. zn. 2T/25/2018 návrh na povolenie obnovy konania.

Rozsudkom Okresného súdu Dolný Kubín sp. zn. 2T/25/2018 zo dňa 02.10.2018, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 02.10.2018, som bol odsúdený v bode 1 za prečin marenie výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. d) Trestného zákona a prečin ohrozenie pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 ods. 2 Trestného zákona a v bode 2 za prečin marenie výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. d) trestného zákona na súhrnný trest odňatia slobody vo výmere dva roky, ktorého výkon mi súd podmienienečne odložil a určil mi skúšobnú dobu na štyri roky. Zároveň mi súd uložil trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá akéhokoľvek druhu v trvaní sedem rokov. Taktiež mi súd uložil povinnosť nahradiť poškodenej A. C., nar. XX.XX.XXXX, trvalé bytom D. XXXX/X, E. B. škodu vo výške 800 eur. Zároveň súd zrušil výrok o treste, ktorý mi bol uložený Rozsudkom Okresného súdu Dolný Kubín, sp. zn. 9T/43/2017 zo dňa 13.03.2018, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 13.03.2018, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

Okresný súd Námestovo môj návrh na povolenie obnovy konania v trestnej veci vedenej na Okresnom súde Dolný Kubín sp. zn. 2T/25/2018 podľa ust. § 399 ods. 2 Trestného poriadku na verejnom zasadnutí konanom dňa 20.05.2025, Uznesením sp. zn. 6Nt/3/2025 zamietol.

Proti uzneseniu o zamietnutí návrhu na obnovu konania som podal sťažnosť priamo do zápisnice o verejnom zasadnutí ihneď po jeho vyhlásení.

Mám za to, že vyšli najavo nové skutočnosti, súdu skôr neznáme, vzhľadom na ktoré by pôvodne uložený trest bol v zrejmom nepomere k závažnosti činu.

V uvedenom konaní súd pri určovaní výšky trestu nezohľadňoval poľahčujúce okolnosti, a to, že som sa pričínil o odstránenie škodlivých následkov spáchaných skutkov, a to predovšetkým uzatvorením zmiernu so Slovenskou kanceláriou poisťovateľov. Zmier bol dňa 07.02.2019 schválený Okresným súdom Dolný Kubín, sp. zn. 5C/49/2018. Uzatvorením zmiernu som sa pričínil o odstránenie škodlivých následkov svojho konania, predovšetkým tým, že som nerozporoval výšku škody, ktorá vznikla poškodenej spoločnosti PRIMA Slovakia, s.r.o., so sídlom Nová ulica 4265/3, Liptovský Mikuláš, na nákladnom motorovom vozidle zn. Tatra 815, medzinárodného evidenčného čísla Poľskej republiky E. XX F., nenamietal som výšku škody, ako nedostatočne preukázanú, nežiadal som v tejto veci preukázať škodu a fotodokumentáciu, ale som uzatvoril zmier, aby som čo najrýchlejšie odstránil škodlivé následky svojho konania a aby poškodenej spoločnosti bola vzniknutá škoda čo najskôr uhradená.

Mám za to, že táto nová skutočnosť, ktorá bola súdu skôr neznáma, by mohla odôvodniť iné rozhodnutie súdu o výške trestu.

S poukazom na uvedené skutočnosti sa domáham, aby Krajský súd v Žiline podľa ust. § 194 ods. 1 písm. b) Trestného poriadku zrušil Uznesenie Okresného súdu Námestovo, sp. zn. 6Nt/3/2025 zo dňa 20.05.2025 a uložil mu, aby vo veci znovu konal a rozhodol.“

Dňa 6.6.2025 okresnému súdu bolo doručené doplnené odôvodnenie sťažnosti odsúdeného A. B. prostredníctvom obhajkyne, v ktorom doslova uviedol:

„Dňa 02.06.2025 som podal na Okresný súd Námestovo odôvodnenie sťažnosti proti zamietnutiu návrhu na obnovu konania.

Podanú sťažnosť dopĺňam nasledovné úhrady, ktorými preukazujem, že škoda bola poškodeným uhradená v plnej výške:

- Upovedomenie o ukončení exekúcie, vedenej súdnym exekútorom G. G. H., I., sp. zn. EX 384EX 395/20 zo dňa 22.09.2022, vykonávaná na základe exekučného titulu na peňažné plnenie - platobného rozkazu vydaného Okresným súdom Dolný Kubín, sp. zn. 5C/20/2020 zo dňa 22.04.2020, z dôvodu, že exekútor vymohol vymáhaný nárok vrátane trov exekúcie,
- Upovedomenie o ukončení exekúcie, vedenej súdnym exekútorom G. G. H., I., sp. zn. EX 384EX 471/18 zo dňa 27.09.2022, vykonávaná na základe exekučného titulu na peňažné plnenie - rozsudku vydaného Okresným súdom Dolný Kubín, sp. zn. 9T/43/2017 zo dňa 13.03.2018, z dôvodu, že exekútor vymohol vymáhaný nárok vrátane trov exekúcie a Konečné vyúčtovanie exekučného konania,
- Upovedomenie o ukončení exekúcie, vedenej súdnym exekútorom G. G. H., I., sp. zn. EX 384EX 668/19 zo dňa 27.09.2022, vykonávaná na základe exekučného titulu na peňažné plnenie - uznesenia vydaného Okresným súdom Dolný Kubín, sp. zn. 5C/49/2018 zo dňa 07.02.2019, z dôvodu, že exekútor vymohol vymáhaný nárok vrátane trov exekúcie a Konečné vyúčtovanie exekučného konania,
- Pohyby a blokácie na kontách.

Všetky úhrady boli vymožené prostredníctvom súdneho exekútora v čase, keď som bol vo výkone trestu odňatia slobody v Ústave na výkon trestu odňatia slobody v Žiline.

Uvedeným doplnením preukazujem, že som si splnil svoju povinnosť, aj keď prostredníctvom súdneho exekútora, a škodu som v celom rozsahu oprávneným uhradil, čím som sa pričínil o odstránenie škodlivých následkov svojho konania a sú poľahčujúcimi okolnosťami, ktoré by mohli odôvodniť nižšiu výšku uloženého trestu.

Mám za to, že tieto úhrady preukazujú nové skutočnosti, súdu skôr neznáme, vzhľadom na ktoré by pôvodne uložený trest bol v zrejmom nepomere k závažnosti spáchaného činu a výške uloženého trestu.“

Súdny spis neobsahuje vyjadrenie príslušného prokurátora k dôvodom sťažnosti odsúdeného A. B..

Podľa § 192 ods. 1 Tr. por. pri rozhodovaní o sťažnosti preskúma nadriadený orgán správnosť výrokov napadnutého uznesenia, proti ktorým sťažovateľ podal sťažnosť, a konanie predchádzajúce týmto výrokom napadnutého uznesenia.

Krajský súd, ako nadriadený orgán, v súlade s ustanovením § 192 ods. 1 Tr. por., v ktorom je vyjadrený obmedzený revízny princíp, potom ako nezamietol sťažnosť z dôvodov § 193 ods. 1 písm. a) alebo b) na základe sťažnosti preskúmal napadnutý výrok uznesenia, a to zo všetkých hľadísk, bez ohľadu na to, či tieto hľadiská sú, alebo nie sú v sťažnosti uvedené, a jednak správnosť postupu konania, ktoré napadnutému výroku predchádzalo, a to z hľadiska všetkých chýb, ktoré mohli spôsobiť nesprávnosť napadnutého výroku uznesenia. Pri plnení revízneho princípu preveril z právnej stránky, či v celom konaní, v priebehu ktorého sa vytvárali podklady pre napadnuté uznesenie, nedošlo k porušeniu Trestného zákona, Trestného poriadku alebo iných mimotrestných právnych predpisov, ktoré sú súčasťou právneho poriadku, lebo právo nemôže byť založené na neprávne.

Sťažnosť proti uzneseniu, ktorým bol zamietnutý návrh na povolenie obnovy konania, je prípustná v súlade s ustanoveniami § 185 ods. 1, 2 Tr. por., § 402 ods. 3 Tr. por., bola podaná oprávnenou osobou v zmysle § 186 ods. 1 Tr. por. a v lehote stanovenej § 187 ods. 1 Tr. por.

Nadriadený súd je toho názoru, že napadnuté uznesenie obsahuje všetky zákonom stanovené kritériá z hľadiska jeho formy a obsahu. Uznesenie je presvedčivé, zrozumiteľné a neopochybuje nadriadenému súdu otvorenú žiadnu otázku, ktorú by bolo potrebné riešiť. Nadriadený súd si osvojuje dôvody napadnutého uznesenia, na ktoré v plnom rozsahu odkazuje, a považuje za nadbytočné správne závery súdu prvého stupňa vo svojom rozhodnutí opakovať, a to preto, lebo v dvojinstančnom súdnom konaní rozhodnutia súdu prvého stupňa a nadriadeného súdu tvoria jednotu a v prípade, ak si nadriadený súd osvojuje správnosť záveru napadnutého rozhodnutia súdu prvého stupňa, je potom jeho úlohou zamerať sa na riešenie sťažnostných námietok odsúdeného a jeho obhajkyne.

V širších súvislostiach krajský súd poukazuje na rozhodnutia Ústavného súdu Slovenskej republiky (II. US 78/05, III. US 264/08, IV. US 372/08) a judikatúru Európskeho súdu pre ľudské práva, v zmysle ktorej pri zamietnutí odvolania sa odvolací súd môže obmedziť i na prevzatie odôvodnenia nižšieho súdu (rozsudok vo veci Helle v. Fínsko z 19.12.1997, sťažnosť č. 20772/92, body 59-60). Predpokladom tohto postupu je splnenie podmienky založenej na zistení, že samotné rozhodnutie podriadeného súdu možno pokladať za dostatočne odôvodnené (Boldea v. Romania, rozsudok z 15.2.2017 k sťažnosti č. 19997/02, § 33; Hirvisaari v. Finland, rozsudok z 27.9.2001 k sťažnosti č. 49684/99, § 31, § 33).

Podľa súdnej praxe (Rt 72/1980) dôkazom súdu predtým neznámym môže byť okrem dôkazu doteraz nevykonaného aj dôkaz v pôvodnom konaní vykonaný, ale s novým obsahom, ako napr. výpoveď svedka, ktorý v konaní o obnove v podstatných bodoch zmení svoju výpoveď, v ktorom prípade však musia byť predmetom hodnotenia aj dôvody, na základe ktorých došlo k obsahovej zmene výpovede. Za nové skutočnosti alebo dôkazy v zmysle ustanovenia § 394 ods. 1 Tr. por. nemožno považovať skutočnosti alebo dôkazy, ktoré možno zistiť z obsahu spisu, a to ani vtedy, keď sa súd s nimi v rozhodnutí nevysporiadal, alebo ich dokonca prehliadol, resp. sa zmýlil pri hodnotení vykonaných dôkazov, prípadne ich nesprávne vyhodnotil (Rt 6/1997). V konaní o povolení obnovy konania však súd nemôže preskúmať zákonnosť postupu v pôvodnom konaní v tom smere, či sa súd pri rozhodovaní vyrovnal so všetkými okolnosťami a obhajobou, či rešpektoval zásadu bezprostrednosti a ústnosti pri dokazovaní a pod. (Rt 35/1988). V konaní o povolení obnovy konania nemožno preskúmať vecnú správnosť rozsudku vydaného v základnom konaní (Rt 6/1997).

Reálne garantovanie a uplatnenie základného práva na súdnu ochranu v konaní o obnove konania neznamena, aby všeobecné súdy preberali skutkové a právne názory strany konania, ktorá sa domáha obnovy konania.

Krajský súd zdôrazňuje, že jedným zo základných prvkov vlády práva je princíp právnej istoty, ktorý okrem iného vyžaduje, aby v prípade, keď súdy rozhodnú vo veci s konečnou platnosťou, ich rozhodnutie nebolo viac spochybňované. Tento princíp neumožňuje stranám konania, aby sa dožadovali obnovy konania iba z dôvodu opätovného prejednania a nového rozhodnutia vo veci. Samotná možnosť existencie dvoch názorov na vec nie je dôvodom pre opätovné preskúmanie veci. Odklon od tohto princípu je odôvodnený iba v prípadoch, keď sa vyskytnú okolnosti podstatného a naliehavého

charakteru. Právomoc vyšších súdov zrušovať alebo meniť právoplatné a záväzné súdne rozhodnutia by mala byť vykonávaná na účely nápravy základných väd. Táto právomoc musí byť vykonávaná tak, aby bola v čo najvyššej možnej miere dodržaná spravodlivá rovnováha medzi záujmami jednotlivca a potrebou zabezpečiť efektívnosť súdneho systému.

Krajský súd konštatuje, že o takýto prípad sa v konaní o návrhu odsúdeného A. B. na povolenie obnovy konania nejedná.

Sťažnostné argumenty odsúdeného A. B. nie sú spôsobilé zvrátiť stavu veci a zákonu zodpovedajúci výrok uznesenia súdu prvého stupňa napadnutý sťažnosťou odsúdeného A. B..

Z podaného návrhu odsúdeného A. B. na povolenie obnovy konania a rovnako aj z písomných dôvodov podanej sťažnosti možno vyvodiť záver, že odsúdený v podstate svoju argumentáciu v konaní o návrhu na povolenie obnovy konania podložil tvrdením, že súd pri určovaní výšky trestu nezohľadnil existenciu pohľadujúcich okolností s poukazom na skutočnosť, že sa odsúdený pričínil o odstránenie škodlivých následkov spáchaného skutku.

Krajský súd sa plne stotožňuje s názorom okresného súdu, že uvedená skutočnosť nemôže odôvodniť povolenie obnovy konania. Pokiaľ odsúdený poukazoval na tú skutočnosť, že uzavrel zmier s SKP, tak správne okresný súd uviedol, že k uzatvoreniu a samotnému schváleniu zmiernosti došlo až po vyhlásení odsudzujúceho rozsudku, resp. po právoplatnom skončení predmetného trestného konania, a teda dodatočne uzatvorený zmier nemohol mať vplyv na výšku uloženého trestu v podobe priznania pohľadujúcej okolnosti. Odsúdený sa priaznivejší výsledok trestného konania formou jeho obhajoby snaží dosiahnuť prostredníctvom obnovy konania, čo je však vzhľadom na výnimočné využitie tohto mimoriadneho opravného prostriedku neprípustné. Povolenie obnovy si nie je možné zamieňať s inštitútom, ktorý môžu odsúdení využívať v prípade, ak im s odstupom času napadne rozdielny spôsob obhajoby, aký produkovali v pôvodnom konaní.

Pokiaľ ide o sťažnostné námietky v písomných dôvodoch sťažnosti odsúdeného, krajský súd dáva do pozornosti, že odôvodnenie súdneho rozhodnutia v opravnom konaní nemá odpovedať na každú námietku alebo argument v opravnom prostriedku, ale iba na tie, ktoré majú rozhodujúci význam pre rozhodnutie o sťažnosti a zostali sporné, alebo sú nevyhnutné na doplnenie dôvodov prvostupňového rozhodnutia, ktoré sa preskúmava v odvolacom konaní. V tejto súvislosti sťažnostný súd poukazuje na to, že v dvojinštančnom súdnom konaní rozhodnutia súdu prvého a druhého stupňa tvoria jednotu, a preto je nadbytočné, aby sťažnostný súd opakovane vo svojom rozhodnutí správne skutkové a právne závery súdu prvého stupňa. So všetkými sťažnostnými námietkami, skutkovými či právnymi, sa prvostupňový súd dostatočne vysporiadal a sťažnostný súd nemá čo dodať k jeho presvedčivému odôvodneniu. Z predložených listín z exekútorského úradu vyplýva, že k plneniam došlo až po vyhlásení odsudzujúceho rozsudku, resp. po právoplatnom skončení predmetného trestného konania, a teda dodatočne uhradená škoda nemohla mať vplyv na výšku uloženého trestu v podobe priznania pohľadujúcej okolnosti.

V priebehu konania o návrhu odsúdeného na povolenie obnovy konania krajský súd nezistil ani náznak nových skutočností alebo dôkazov súdu skôr neznámych, na podklade ktorých by bolo možné ustáliť, že uložený súhrnný trest odňatia slobody odsúdenému A. B. vo výmere 2 roky, výkon ktorého súd podmienene odložil a určil skúšobnú dobu 4 roky, a trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá akéhokoľvek druhu vo výmere 7 rokov je neprímeraný. Skutočnosť, že sťažovateľ poukázal, že uzavrel zmier s SKP, a uhradil škodu až po vyhlásení odsudzujúceho rozsudku, nie je dôvodom na záver o neprímeranosti uloženého trestu, a teda existencii podmienok pre povolenie obnovy konania. Sťažnostné argumenty odsúdeného A. B. nie sú spôsobilé zvrátiť stavu veci a zákonu zodpovedajúci výrok uznesenia súdu prvého stupňa napadnutý sťažnosťou odsúdeného A. B..

Podľa výsledkov prieskumu napadnutého uznesenia a konania, ktoré mu predchádzalo, nadriadeným súdom neboli zistené také pochybenia pri aplikácii práva hmotného a procesného okresným súdom, ktoré by odôvodňovali zrušenie alebo zmenu napadnutého uznesenia, a preto podľa § 193 ods. 1 písm. c) Tr. por. krajský súd sťažnosť odsúdeného A. B. zamietol, pretože nie je dôvodná.

Toto rozhodnutie bolo prijaté hlasovaním v pomere hlasov 3:0.

Poučenie:

2 3Tos/52/2025

Proti tomuto uzneseniu sťažnosť nie je prípustná.